

Fotocredits Joyce Roodnat: **Erik van Zuylen** | Fotocredits Petra van Bremen: **Michael Kubenz** |
Fotocredits Lenny Moeskops: **Lenny Moeskops** | tekst **Erica Pach**

Je bent zo OUD als je je VOELT

Hoe ervaren vrouwen het proces van ouder worden? Hoe staan zij in het leven, hoe kleden zij zich? We spraken drie rolmodellen die hun ervaringen met ons wilden delen. Joyce Roodnat gelooft heilig in ‘mooi doen, is mooi zijn’. Petra van Bremen is met meer dan 21,6k volgers op Instagram een bekend rolmodel en influencer en als de zeer creatieve Lenny Moeskops over straat gaat, weet zij zeker dat dat zij met haar flamboyante verschijning opvalt. Lees hoe deze vrouwen hun leeftijd omarmen en neem hun belangrijkste boodschap ter harte: blijf levendig en nieuwsgierig.

‘Mooi doen, is mooi zijn’ is het adagium van Joyce Roodnat (65), (NRC) journalist en schrijfster van het eerste Nederlandse stijlboek voor de rijpe vrouw. Voor ze het wist was Joyce door haar lezers tot rolmodel gebombardeerd.

Uitgever Mizzi van der Pluijm van Joyce’ boek Een kwestie van lef had Joyce tot het schrijven dit boek aangespoord, omdat zij vond dat veel vrouwen niet zo vanzelfsprekend goed gekleed de deur uitgaan, iets wat Joyce haar hele leven doet. Joyce vertelt: “Ik heb altijd geweten wat ik leuk vind en heb nooit slaafs de mode gevolgd. Als oranje in is en je vindt dat geen mooie kleur of het staat je niet, dan koop je het toch niet? Voor veel vrouwen is dat kennelijk ingewikkeld en zo is dit boek ontstaan, geschreven speciaal voor vrouwen van veertig tot zestigplus. De eerste druk was in 2007, het werd een bestseller en in 2014 schreef ik een nieuwe uitgebreidere versie.”

Hooggehakt kent een einde

Joyce’ grote liefde waren hooggehakte schoenen. “Ik hield zó van schoenen. Ik at liever de hele week uiensoep dan dat ik bepaalde schoenen niet kon kopen.” Tot op een dag, drie jaar geleden. Voor een interview met filmster Isabelle Huppert had ze haar mooiste hakken aangetrokken. “Na afloop stond ik op en dacht: oh, wat doet dat pijn!” Op karakter is ze toch nog heel stijlvol de deur uitgelopen. Joyce’ voet bleek doorgezakt en dat was het einde van de hoge hakken. “Ik was écht in de rouw, wilde niet meer naar

buiten. Ik realiseerde me: ‘Dit is het dus....’ Haar dochter leefde met haar mee: “Mam, wat erg voor je! Die schoenen zijn je identiteit! We moeten een oplossing vinden!” Van laaggehakte schoenen met t-bandjes is ze nu aanbeland bij All Stars. Gaandeweg heeft ze alle kleuren aangeschaft. “Ik wil het niet echt toegeven, maar ik ben wel om. Mijn hoge hakken staan nu in een open kast stilletjes te pronken.”

Film als inspiratiebron kledingstijl

“Vanaf mijn veertiende ga ik heel veel naar de film. Al snel hield ik het meest van films uit de jaren 30, 40 en 50 van de vorige eeuw. Daar zag ik wat kleding kan doen. Die stijl paste bij mij: heel vrouwelijk, wijde rokken en een smal middel. En natuurlijk hoorden daar die prachtige hooggehakte schoenen met wreefbandjes bij. Dus die actrices deed ik na: liever nadoen dan je kleden volgens de laatste mode. Gelukkig heb ik nog steeds mijn middel behouden, dus die jaren 50 stijl kan ik nog steeds dragen. Over mijn knieën en de armen ben in onzeker, misschien is dat onnodig maar voor de zekerheid houd ik ze tegenwoordig min of meer bedekt.”

Zelfvertrouwen uitstralen

“Mooi doen, is mooi zijn. Daar geloof ik heilig in. Soms zie ik mensen met een houding ‘sorry dat ik er ben’. Soms zijn vrouwen onzeker en dan gaan ze zich kinderachtig kleden, met een trui met een ingebreide Donald Duck of Minnie Mouse of zoiets. Ik doe niet net of ik jong ben, dat

vind ik een beetje wanhopig. En het is niet nodig. Ik ben niet bang voor mijn leeftijd én ik ben niet geïnteresseerd in wat een ander van mij vindt. Mijn zelfvertrouwen wordt mij niet altijd in dank afgenomen.” Ze merkt op dat je een beetje onzichtbaar wordt als je ouder bent en vervolgens wordt het je verweten dat je niet te zien bent. “We worden nog steeds onzichtbaar gemaakt. In tv-programma’s zie je wel meer vrouwen, maar zij zijn meestal jong. De oudere virologe Marion Koopmans krijgt alleen maar opmerkingen over haar uiterlijk. Gelukkig zie ik wel dat rijpere vrouwen zelfbewuster worden.” Joyce manifesteert zich dus wel. Ze is bijvoorbeeld grotere sieraden gaan dragen. “In films zie je dat ook: een oudere vrouw draagt altijd grote sieraden. Dan wordt gezegd ‘ze wil nog mooi zijn’, maar zo is het niet. Op zekere leeftijd kun je je gewoon meer permitteren en daar profiteer ik van.”

Ambities

Na haar pensioen in 2022 blijft Joyce voor NRC schrijven, want dat doet ze heel graag. Het is haar wens dat kunst toegankelijker wordt, daar wil ze aan werken. “Ik gun het iedereen om naar het museum te gaan. Het heeft mij zoveel gebracht, maar te vaak durven mensen het museum niet in omdat ze geleerd hebben ‘je snapt het toch niet’. Dat moet veranderen. Ik vind bijvoorbeeld begeleidende teksten in musea vaak dwingend. Ik vind dat kunst is wat jij of ik ervan maken. Een kunststuk of stroming hoeft niet te veranderen, maar jouw kijk op kunst kan een kunstwerk, een boek of theaterstuk wel wijzigen. Neem nou Pippi Langkous: het kan heel goed zijn dat zij een transgender is. Pluk van de Petteflet zou non-binair kunnen zijn, want lees maar na: je weet niet of Pluk een jongen of een meisje is.

Het hoeft niet maar ik mag het denken.“

MeToo heeft veel veranderd

“De MeToo-beweging heeft voor veel vrouwen het leven echt veranderd. Dat geldt niet alleen voor seksuele intimidatie, ook verbale intimidatie wordt aangepakt. Ik heb me altijd geërgerd hoe ik als vrouw behandeld werd. Ik was chef van de Kunstredactie, ik maakte de plannen, een mannelijke collega werd geprezen. Dat is geen seksuele intimidatie, dat is ‘je doet er niet toe’. Ik vond dat ik niet achter kon blijven. In 2017 heb ik in een krantenartikel beschreven over hoe een wereldberoemde kunstenaar mij bij een interview aanrandde, toen ik 29 was. Tot op de dag van vandaag krijg ik daar vervelende reacties op, want eigenlijk mag je dit niet naar buiten brengen. Ik denk dan: ‘Als hij vond dat hij dat mocht doen, dan vind ik dat ik dat mag vertellen’. Intussen kreeg ik brieven van collega’s die hetzelfde met deze man hadden meegemaakt; hij bleek zich consequent te misdragen.”

“Mooi
DOEN,
is mooi
ZIJN”

Leeftijdsloos ouder worden

“Ik denk niet echt over mijn leeftijd na. Ik profiteer ervan dat ik ouder ben. Maar ik heb geluk, tot nu toe. Ik ben nooit heel ziek geweest. Drinken doe ik niet, ik verdraag geen alcohol, en ik stopte al heel lang geleden met roken. Dat heeft denk ik geholpen bij het behoud van mijn verschijning. Nee, ik begin niet aan cosmetische chirurgie. Dan ben je glad, maar nog steeds niet jonger en iedereen weet dat. Wie dacht je in de maling te nemen? Iedereen moet vooral doen wat hij zelf wil, maar voor mij werkt het niet.” ►